

Full diocesà

30 d'abril del 2023

p5 — Ja estan obertes les inscripcions per al pelegrinatge a Lurdes

p6 — Més de 60.000 persones participen en la festa de la Resurrecció

Pregar per la pluja

El final de l'hivern ha encès les alarmes per una de les més greus sequeres que es recorden els darrers anys. Hi ha regions on fa més de cent dies que no cau una sola gota d'aigua i s'avisava que les conseqüències per a l'agricultura poden ser catastròfiques.

No és un fenomen nou: les cròniques de l'antigor ens parlen de rogatives a imatges del Sant Crist i de la Mare de Déu per demanar el do de la pluja. Avui la necessitat també ens convida a pregar perquè es posi fi a aquesta situació tan greu.

El bisbe de Solsona va presidir recentment unes rogatives a la seva diòcesi i explicà el sentit d'aquesta pregària: «No acudim a Déu perquè faci un acte de màgia i ens sacii de pa. Això seria temptar Déu. Li demanem que ens ajudi a cobrir les nostres necessitats materials perquè, d'aquesta mane-

ra, ens puguem dedicar més a buscar les coses espirituals. Comprenc que les persones que no tenen fe ens mirin amb escepticisme i fins i tot amb un somriure irònic. Però per a nosaltres Déu és un Pare ple de misericòrdia i, per això, li presentem totes les nostres necessitats.»

Aquesta pregària no és una superstició acientífica, sinó que es basa en el fet que creiem que Déu intervé, lliurement, oportunament i sàviament en la història humana. Tota l'Escriptura n'és testimoni. Ell governa i sosté la creació, incloses les pluges i les tempestats, i no necessita alterar les lleis de la naturalesa per a intervenir-hi, car aquestes lleis només regulen el que fan els éssers materials sense intervenció aliena.

Per tant, també sense por en aquest segle XXI podem acudir a la providència per presentar les nostres necessitats.

«Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir»

Diumenge IV de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

El dia de la Pentecosta, Pere es posà dret amb els onze, alçà la veu i digué a la gent: «Tot el poble d'Israel ha de saber sense cap dubte que aquest Jesús que vosaltres vau crucificar, Déu l'ha constituït Senyor i Messies.» En sentir això, es van penedir de tot cor, i deien a Pere i als altres apòstols: «Germans, digueu-nos què hem de fer.» Pere els va respondre: «Convertiu-vos, i que cadascun de vosaltres es faci batejar en el nom de Jesús, el Messies, per obtenir el perdó dels pecats. Així rebreu el do de l'Esperit Sant, ja que la promesa és per a vosaltres i els vostres fills, i per a tots aquells que ara són lluny, però que el Senyor, el nostre Déu, cridarà.» Pere continuava confirmant això mateix amb moltes altres paraules i els feia aquesta recomanació: «Aparteu-vos d'aquesta gent innoble.» Els qui acceptaren la predicació de Pere es feren batejar, i aquell dia s'afegiren a la comunitat unes tres mil persones.

(2,14a.36-41)

Salm responsorial

El Senyor és el meu pastor, no em manca res.

[22]

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats: Si després d'obrar bé us toca sofrir, i ho suporteu amb paciència, això sí que té mèrit davant de Déu. Aquesta és la vostra vocació, ja que també Crist patí per vosaltres, i així us deixà el seu exemple perquè seguïu les seves petjades. «Ell no obrava amb violència ni tenia mai als llavis la perfídia.» Quan l'insultaven, no responia insultant; quan el turmentaven, no responia amb amenaces; sinó que confiava la seva causa a aquell que judica amb justícia. A la creu, ell «portà» en el seu cos «les nostres culpes», perquè no visquem com a pecadors, sinó com a justos. «Les seves ferides ens curaven.» Tots vosaltres «anàveu errants com un ramat que es dispersa», però ara heu tornat a aquell que és el vostre pastor i guardià.

(2,20b-25)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús parlà així: «Us ho dic amb tota veritat: el qui no entra per la porta al corral de les ovelles, sinó

que salta per un altre indret, és un lladre o un bandoler. El qui entra per la porta és el pastor de les ovelles: el guarda li obre la porta, i les ovelles reconeixen la seva veu; crida les que són seves, cadascuna pel seu nom, i les fa sortir. Quan té a fora totes les seves, camina al davant, i les ovelles el segueixen, perquè reconeixen la seva veu. Però si és un estrany, en lloc de seguir-lo, en fugen, perquè no reconeixen la veu dels estranys.» Jesús els parlà amb aquest llenguatge, però ells no entengueren què volia dir. Jesús continuà: «Us ho dic amb tota veritat: Jo soc la porta de les ovelles. Tots els qui havien vingut abans que jo eren lladres o bandolers, però les ovelles no en feien cas. Jo soc la porta. Els qui entrin passant per mi, se salvaran de tot perill, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges. Els lladres només venen per robar, matar i fer destrossa. Jo he vingut perquè les ovelles tinguin vida, i en tinguin a desdir.»

(10,1-10)

«Quan l'insultaven,
no responia insultant;
quan el turmentaven,
no responia amb
amenaces; sinó que
confiava la seva causa
a aquell que judica
amb justícia»

Pastor i Anyell

Carles Riera i Fonts, pvre.

Jesús és alhora el Bon Pastor i l'Anyell de Déu. Aquell qui ens va al davant i ens guia i Aquell qui és sacrificat per la nostra redempció. Sol·lícit envers el seu poble, mitjancer entre Déu i els homes, és la porta d'entrada a la glòria.

Déu vingué el món perquè la humanitat tingués vida, i en tingués a desdir. Ningú no la coneix tan bé, aquesta humanitat, com el Fill de Déu. Ell ens comprèn i ens estima, ens crida pel nostre nom i, si escoltem la seva veu, ens conduirà al coneixement de la veritat última. Com deia el teòleg Dietrich Bonhoeffer, «Déu ens alegra amb la seva proximitat i la seva ajuda».

Guiats pel Bon Pastor, caminarem per la vida, humilment, foragitant la queixa i el desencís, assumint l'adversitat, tal com Jesús, Anyell immaculat, va acceptar la creu.

Ara bé, en moments d'excessiu xivarri, de complexitat i incertesa, no resulta fàcil d'identificar, la veu del Bon Pastor. Cal escoltar-la en el silenci de la pregària i en el servei als altres.

Allò que identifica el Pastor veritable és l'estreta relació que estableix amb la comunitat, una relació que neix de l'experiència i que té com a elements identificadors una veu que ens resulta familiar i el nom pel qual cada un de nosaltres és conegut. Pastor i Anyell, doncs, donant vida a desdir i confiança a balquena!

La imatge

El lloc és descampat, les muntanyes es veuen altes, a prop hi ha roques i estimbals. Com és de necessària la presència i l'obra del pastor! Les ovel·les del ramat no se'n separen, l'envolten perquè a prop seu no tenen por; quan toqui caminar, aniran al seu darrere, els portarà a l'aliment que els cal. Si les ovel·les poguessin parlar, escoltaríem el Salm 22: «El Senyor és el meu pastor...»

El bon pastor (1957). Joan Vilà Moncau

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

1 dilluns

— Sant Josep Obrer
— Sant Jeremies, profeta
— Sant Aniol, sotsdiaca mr.
Mes de maig, consagrat a Maria
Ac 11,1-18/Salm 41/Jo 10,1-10

2 dimarts

La Mare de Déu d'Araceli
— Sant Atanasi, bisbe i dr.
— Santa Zoe, mr
Ac 11,19-26/Salm 86/Jo 10,22-30

3 dimecres

— Sant Felip i Jaume el Menor, apòstols
Antiga festivitat del trobament de la Santa Creu
1C 15,1-8/Salm 18/Jo 14,6-14

4 dijous

— Sant Silvà, bisbe i mr.
Ac 13,13-25/Salm 88/Jo 13,16-20

5 divendres

Beat Salvi Huix, bisbe mr.
Ac 13,26-33/Salm 2/Jo 14,1-6

6 dissabte

El martiri de Sant Joan apòstol i evangelista
— Sant Domènec Sàvio
Ac 13,44-52/Salm 97/Jo 14,7-14

7 diumenge V de Pasqua / Cicle A

— Sant Benet II, papa
Ac 6,1-7/Salm 32/1Pe 2,4-9/Jo 14,1-12

En la mort de Núria Callís, directora de Càritas Diocesana

El diïvendres dia 14 d'abril va morir la Sra. Núria Callís i Areñas, directora de Càritas Diocesana de Vic, a causa d'una malaltia de ràpida evolució.

El seu testimoni de compromís cristià ha deixat una fonda petjada. La Núria era directora de Càritas Diocesana de Vic des del juny del 2021. Va arribar a Càritas cinc anys abans del seu nomenament, primerament com a voluntària i després assumint la direcció de Càritas Interparroquial de Manlleu. Núria Callís era mestra, llicenciada en psicopedagogia amb especialització en atenció a la diversitat i organització de centres. La seva trajectòria professional havia estat vinculada a

l'educació primària i a l'educació secundària, formant part de la direcció i coordinació dels equips de centre. Durant cinc anys va treballar en l'atenció i orientació als infants de les famílies nouvingudes a la comarca d'Osona, en particular Vic i Manlleu. La Núria era una persona discreta, molt propera, i les seves paraules i reflexions sempre estaven carregades d'humanitat. Darrerament ens deia: «No hi ha cap ésser humà que no tingui res de valuós per oferir.»

Les exèquies es van celebrar el dilluns dia 17 a l'església parroquial de Santa Maria de Manlleu. Que Déu l'hagi acompanyada en la seva glòria.

Necrològica

Mn. Ramon Cabanas i Antich

Havia nascut a Olost el dia 9 de juny de 1931 i va ser ordenat prevere el 20 de desembre de 1958. Fou vicari de Sant Llorenç Savall (1959), on exercí de director espiritual del col·legi de les Carmelites Missioneres (1961); vicari de Sant Jaume de Calaf (1961) i vicari de Crist Rei de Manresa (1962), on fou també consiliari del Consell Territorial de Dones d'Acció Catòlica (1963). Es traslladà a Barcelona (1965) i va ser capellà de vaixell. Fou rector de Navarcles (1984) i de Sant Pere d'Osor i Santa Maria del Coll (1985). Es responsabilitzà del servei religiós de l'Hospital de la Santa Creu de Vic (1999). Deixa també una obra literària i poètica, que es manté viva a Osor. Aquell mateix any es traslladà a la Casa Sacerdotal diocesana i, després, a la residència de les Josefines de la Caritat de Vic (2015), on morí el dia 11 d'abril, a noranta-un anys d'edat i seixanta-cinc de ministeri de prevere. Al cel sia.

Ja estan obertes les inscripcions per al pelegrinatge a Lurdes

Tindrà lloc del 17 al 21 de juny

L'Hospitalitat de la Mare de Déu de Lurdes del bisbat de Vic prepara ja un nou pelegrinatge a Lurdes de França, previst per als dies 17-21 de juny. Les inscripcions estaran obertes del 24 d'abril al 19 de maig, i enguany es podran fer a Vic, Manlleu, Torelló, Roda de Ter, Centelles i Ripoll. Podeu trobar tota la informació a les oficines que l'Hospitalitat té al Seminari de Vic, o a la seva pàgina web: www.hospitalitat-vicsolsona.org

Des d'aquí fan una crida a persones que vulguin fer un voluntariat acompanyant, compartint, ajudant i servint totes les persones que ho necessitin. Una crida sobretot a gent jove, i també a personal sanitari, que fan molta falta per a completar l'equip existent.

Semblantment, recorden als malalts i discapacitats que Lurdes és una cura de l'ànima, de l'esperit, de les forces. Però també ho és per a tothom. Tothom torna de Lurdes amb les piles carregades, perquè aquesta experiència aporta un benestar personal, emocional i social que és difícil d'expressar amb paraules. La convivència entre uns i altres és magnífica. Un no s'ho pot imaginar si no ho ha viscut mai. «Tu vine, prova-ho i te'n convenceràs.» Perquè si per als ancians i als discapacitats els pot aportar coses molt positives, encara els n'aporta més als participants

com a voluntaris. De fet, el que reben ajudant els altres és molt més del que donen amb el seu servei.

Aquest és potser el gran miracle de Lurdes, ja que aquest raconet dels Pirineus es converteix en el món on a tots ens agradaria de viure, on tots som iguals, on tots estem units. Un somriure, una mirada, una abraçada, un «bon dia», i tot és possible.

Per les persones que vinguin de voluntàries, les tasques a realitzar són molt diverses i es pot donar un cop de mà de moltes maneres. També s'hi pot participar formant part del Cor de l'Hospitalitat. Esperem que aquest any siguem molts més, perquè seran uns dies que ens ompliran el cor de joia i l'esperit de pau.

Per a l'Hospitalitat cada pelegrinatge és diferent, i sabeu per què aquest any ho serà? Doncs perquè el personal de servei estrenarà nou uniforme, més còmode i més vistós. Ja veureu quin goig que farem quan anem tots junts pel santuari! Tothom dirà: «Mira! Ja venen els de Vic i Solsona!»

Estem segurs que amb aquestes il·lusions viureu en primera persona la felicitat d'estar uns dies inoblidables a Lurdes de França. Joves, adults, gent gran... us hi esperem!

Més de 60.000 participants en la festa de la Resurrecció

El concert gratuït organitzat per la Associació Catòlica de Propagandistes al centre de Madrid per celebrar la Resurrecció de Jesús va congrega a través de la música desenes de milers de persones i famílies, en total, uns 60.000 participants. «Que es noti que Jesús ha ressuscitat», va dir Nachter, el presentador de la festa, el qual donà la benvinguda a Marius Lekker, l'artista/influencer «de l'humor sa». Hi hagué intervencions de Grilex, Hakuna, Juan Peña, Andy & Lucas i Carlos Baute, entre altres.

Paraules del Papa enviades als participants

«No és pas desencertat respondre amb la música a l'immens do que el Senyor ens va fer amb la seva Resurrecció. Sant Agustí, comentant un salm, deia que amb el nostre cant donem veu al cor, perquè d'una altra manera difícilment podria expressar aquesta alegria [...].

»Feu de la Resurrecció el vostre cant i, com us exhorta una de les vostres poetesses, sembreu benediccions, malgrat no saber qui recull. Feu-ho serenament, sense presses, amb gestos senzills, amb bones paraules, accions, somriures. Abasteu la terra! Sigueu com un riu que, en passar cantant, sàpiga fecundar el solar erm de la indiferència i el desamor.»

Augmenta l'audiència de Ràdio Estel

Segons l'Estudi General de Mitjans (EGM), Ràdio Estel arriba a 13.000 oients de mitjana setmanalment. Són 4.000 més que en l'anterior EGM i, si hi afegim la ràdio *online*, aquesta xifra arriba a 16.000 oients, tal com conclouen les dades pròpies. Podem parlar, per tant, d'una tendència a l'alça.

La primera onada de 2023 de l'EGM especifica també que l'audiència de Ràdio Estel augmenta espectacularment el diumenge, quan unes 35.000 persones en segueixen la programació pastoral.

Segons el seu director, Toni Hervàs, «és una millora de resultats per a una emissora actual, que manté el seu servei pastoral i social». I afegeix que «són vint-i-quatre hores seguides en català i això només ho fan a Catalunya dues emissores més».

Montserrat acull la XVII Jornada de Mestres i Professors de Religió

Prop de dos-cents mestres i professors de religió de Catalunya es van trobar, el dissabte dia 15 d'abril, a l'Abadia de Montserrat amb motiu de la XVII Jornada que organitza el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC).

La trobada va començar amb un acte conjunt, en què van intervenir Mn. Manel Duaso, delegat d'Ensenyament del bisbat de Sant Feliu; Meritzell Ruiz, secretària general de la FECC; Carles Armengol, director general d'Afers Religiosos de la Generalitat de Catalunya; l'abat de Montserrat, P. Manel Gasch, i l'arquebisbe Joan Planellas, com a president del SIERC.

L'arquebisbe, en el seu discurs, va agrair la tasca que duen a terme els mestres i professors de religió catòlica a les esco-

les del país i va demanar que el nou currículum de l'assignatura «es vegi com una oportunitat nova, unitària i conjunta de la nostra Església». En aquest sentit, durant la jornada es va fer entrega a tots els assistents del llibre *Situacions d'aprenentatge i rúbriques d'avaluació en el nou currículum de religió catòlica (LOMLOE)*.

Seguidament, el jesuïta P. Enric Puig va oferir una conferència sobre el Pacte Educatiu Global que proposa el papa Francesc, una proposta que convida a treballar a favor d'un canvi de mentalitat global a través de l'educació d'infants i joves.

La trobada va culminar amb la celebració de l'eucaristia a la basílica de Santa Maria de Montserrat, que va presidir l'arquebisbe Joan.

El llibre

Francesc Vicent Garcia, poeta barroc

Enric Querol Coll

Editorial Rafael Dalmau.
144 pàgines.
15,20 euros.

Francesc Vicent Garcia (Saragossa, 1579 – Vallfogona de Riucorb, 1623), el Rector de Vallfogona —de qui enguany se celebra el quart centenari de la mort— es traslladà de ben petit a Tortosa, d'on eren originaris els seus pares, i es va considerar sempre tortosí i català.

La seva vida estigué marcada per la seva condició de prevere i rector de la parròquia de Vallfogona, com també per la seva vocació d'escriptor.

Publicà ben poc en vida, però la difusió de la seva obra per via manuscrita feu que aviat fos considerat l'estendard poètic de la seva generació.

Els sacraments de la iniciació cristiana

Romà Casanova, bisbe de Vic

El temps pasqual s'estén durant cinquanta dies, del dia de Pasqua florida a la Pentecosta. A la nostra diòcesi, tant en el seu inici com en la seva conclusió, se celebren a la catedral els sacraments de la iniciació cristiana: el baptisme, la confirmació i l'Eucaristia. En la nit de Pasqua catecúmens nostres reben els tres sacraments d'iniciació, i en la vetlla de Pentecosta joves i adults d'arreu del bisbat reben la confirmació. De fet, el temps pasqual és el més adient per a rebre els sacraments cristians; encara que tot temps és oportú per a rebre la gràcia sacramental.

Els sacraments ens configuren a Crist i ens fan hereus de la promesa eterna

Els camins que porten als sacraments, especialment als de la iniciació cristiana, en l'actualitat no són pas molt fressats en els nostres pobles i ciutats. Temps enrere una gran majoria de persones trucaven a les portes de les nostres parròquies per demanar el do dels sacraments per a ells o per als seus fills. En aquests moments són una minoria els qui ho fan. Sí, però, que en aquests moments hi ha persones joves que, des de diverses vivències, demanen el baptisme. Aquesta realitat és nova d'uns anys ençà. A més, tot indica, mirant els països de l'entorn, que aquest fenomen s'incrementarà.

Els sacraments són una necessitat per a la salvació —per Crist som alliberats de la por de la mort i de l'esclavatge del pecat—. Ho són, principalment, els de la iniciació cristiana, perquè ens configuren a Crist i ens fan hereus de la promesa eterna, possibilitant-nos per a córrer la cursa que ens ha estat proposada, que no és cap altra que la nostra santedat i el nostre testimoniatge, els quals tenen un protagonista, l'Esperit Sant, actuant en els nostres cors per dur-nos per camins de veritat, llibertat i caritat.

Amb els sacraments l'Esperit Sant ens fa fills del Pare, germans de Crist i membres de la seva Església, capaços d'un veritable testimoniatge de l'Evangeli, beneficiaris de l'alegria de la fe. La confirmació ens dona una força especial per a testimoniar i glorificar Déu en tota la nostra vida, ens fa íntimament conscients de la nostra pertinença a l'Església, Cos de Crist, de la qual tots som membres vius, solidaris els uns dels altres. Per a créixer en la vida cristiana és necessari alimentar-se del Cos i de la Sang de Crist. En efecte, hem estat batejats i confirmats de cara a l'Eucaristia. Com a font i cimal de la vida eclesial, l'Eucaristia és una «Pentecosta perpètua», perquè cada vegada que celebrem la santa missa rebem l'Esperit Sant que ens uneix més profundament a Crist i ens transforma en ell.

